EL POU de la gallina
Revista manresana d'informació i opinió

Gent | Redacció | Actualitzat el 11/08/2014 a les 23:32

«Fem de filtre informatiu entre els corresponsals danesos enviats a Madrid i la diplomàcia espanyola»

D'AQUÃ• I D'ALLÃ€.Â **Josep Cayuelas** Ã©s un dels integrants del grupet de catalans que el passat 3 de juny, en un pub dels voltants del Parlament de Dinamarca, alÃ§aven les copes per celebrar el primer Ã¨xit de l'ANC-Dinamarca: la presentaciÃ³ en societat davant de polÃ-tics i periodistes en un dels salons del Parlament.

El darrer cop que tants braços catalans es van alçar prop del Parlament danès fou el passat estiu fent la Via Catalana. Allà vam comprovar que no érem només quatre gats sinó, pel cap baix, 150 persones disposades a fer la cadena resseguint el pont que porta al Parlament, el Palau de Christiansborg. És aleshores que vam fer el pas de constituir-nos en Assemblea Exterior per explicar el procés català sense embuts, mentre que el Casal Català de Copenhaguen va decidir prendre una posició neutral.

De bon començament sabíem que a Dinamarca no tenia sentit intentar convèncer tots i cadascun dels danesos mitjançant esdeveniments folklòrics de carrer. El nostre objectiu és poder informar de forma lliure a polítics i opinadors sobre el procés català, fent un pont informatiu als corresponsals enviats a Madrid i a la diplomàcia espanyola. Senzillament, aspirar que aquesta opinió a alts nivells ens sigui favorable.

Gràcies als inacabables contactes d'un dels membres de l'ANC-Dinamarca (Carles Villaró, danès de mare catalana) el parlamentari socialista representant de les Illes Fèroe, Sjúrður Skaale, ens va obrir les portes del Parlament per fer l'acte de presentació de l'ANC-Dinamarca. En el seu discurs de benvinguda, Skaale va assegurar que *"Europa hauria de garantir el dret dels catalans a poder celebrar el referèndum. Un dret que tenen els escocesos, els ciutadans de les Illes Fèroe i que els catalans tenen, més enllà del que digui Espanya. No demano que Espanya doni suport a la independència, sinó que doni el permís per fer el referèndum, no pot ser prohibida la voluntat de la gent"* i va afegir que *"qui és nacionalista, en realitat, és el govern espanyol que no accepta la lliure voluntat dels catalans"*.

L'acte va girar al voltant de l'article *Nacionalisme win-win*, de l'escriptor i aventurer Hjalte Tin, que el va comentar destacant que *"els catalans mostren el camí del nacionalisme ?win-win', on es pot ser al mateix temps part de la seva nació i part d'Europa i de la comunitat internacional"*. Tin va relatar, en una sèrie d'articles, el seu viatge per Europa amb l'objectiu de conèixer els seus nacionalismes, molts d'ells contraris a Europa i de tall conservador. Però li va sorprendre que tant a Catalunya com a Escòcia hi ha aquest nacionalisme *win-win*, on no s'exclou els estrangers i són europeistes. Tin va asseverar que *"els catalans haurien d'explicar la seva història al món perquè molta gent no sap què està passant a Catalunya"*.

Quan explico el procés català em limito, en primer lloc, a reclamar el Dret a Decidir. Tothom està al corrent de la negativa d'Espanya. A l'hora de defensar la independència deixo els greuges històrics per a converses més profundes i simplifico dient que la majoria dels catalans volem que Catalunya esdevingui un estat. La transversalitat actual d'aquest sentiment, superant el *nacionalisme ètnic* que tant espanta, és el nostre millor aliat. I tant de bo en fer un *país normal*

ens puguem permetre recollir-hi identitats múltiples i no haver de recórrer als símbols insistentment.

Preguntat sobre la meva identitat, per a les ments més obtuses (no necessàriament daneses) recorro a fer un símil amb la lluita dels transsexuals i la dura discordança entre legalitat i sentiment, entre passaport i identitat. Volem poder fer el pas que ens reconciliï cos i ànima. I de fet, ja només aspiro que em responguin: "No sento el que sents, però hi tens dret i et dono suport".

Al pub dels brindis ja vam començar a esbossar propers actes, després d'haver estat esperonats a fer més presentacions al Parlament, per part de Nikolaj Villumsen, parlamentari d'*Enhedslisten* (Ecosocialistes), i per Alex Ahrendtsen, parlamentari del *DanskFolkeparti* (Partit Popular danès). Ahrendtsen, al col·loqui del 3 de juny, va expressar fascinat que *"el que és interessant del nacionalisme català és que va de baix a dalt".*

Josep Cayuelas i Mateu és arquitecte i viu i treballa a Frederiksberg (Dinamarca)